

"הַשְׁרַח הַחֲלָבִי" לַתּוֹרָה

תרגום התורה לערבית-יהודית שבפי יהודי ארם-צובא (חלב)

ספר דברים
פרשת כי תבוא

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)
תל-אביב תשס"ו - 2005

© כל הזכויות שמורות למרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב) המבקש לצטט מהספר

רשאי לעשות כן, בתנאי שיציין את שם הספר, ואת שם המוסד שהוציאו לאור:

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב)

וְאָמַר לֹא חָפְצָתִי לִקְחָתָהּ:
וְנִגְשָׁה וַיִּמְתּוּ אֵלָיו לְעֵינָי
הַזִּקְנִים וַחֲלָצָה נַעֲלוּ מַעַל רַגְלָו
וַיִּרְקָה בִּפְנֵיו וַעֲנָתָה וַאֲמָרָה
כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־
יִבְנֶה אֶת־בֵּית אַחִיו: וְנִקְרָא
שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חֲלוּץ
הַנַּעֲלִ:

כִּי־יִנָּצוּ אַנְשֵׁים יַחְדָּו
אִישׁ וְאֶחָיו וְקָרְבָּה אִשֶּׁת
הָאֶחָד לְהַצִּיל אֶת־אִשְׁתָּה מִיַּד
מִכָּהוּ וּשְׁלַחָה יָדָהּ וְהַחֲזִיקָהּ
בְּמַבְשֵׁיו: וְקָצְתָה אֶת־כֹּפֶה לֹא
תַחֲסֹם עֵינֶיהָ:

לֹא־יִהְיֶה לָּהּ בְּכִיסָה אֲבֹן
וְאֲבֹן גְּדוֹלָה וְקִטְנָה: לֹא־יִהְיֶה
לָּהּ בְּבֵיתָה אִיפָּה וְאִיפָּה גְדוֹלָה
וְקִטְנָה: אֲבֹן שְׁלֵמָה וְצֹדֵק
יִהְיֶה־לָּהּ אִיפָּה שְׁלֵמָה וְצֹדֵק
יִהְיֶה־לָּהּ לַמַּעַן יֵאָרִיכוּ יָמֶיהָ
עַל הָאָרֶמֶה אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֱלֹהֶיהָ
נָתַן לָּהּ: כִּי תִזְעַבֶּת יְהוָה אֱלֹהֶיהָ
כָּל־עֲשֵׂה אֱלֹהִים כָּל עֲשֵׂה עוֹל:

מַפְטִיר
זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה לָּהּ עַמְלֵק
בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם:
אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ וַיִּזְנֶב בָּךְ כָּל־
הַנַּחֲשִׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאִתָּה עֵיף
וַיַּגֵּעַ וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים: וְהָיָה
בְּהִנִּיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיהָ לָּהּ מִכָּל־

אֵיבֶיהָ מִסָּבִיב בָּאָרֶץ אֲשֶׁר
יִהְיֶה־אֱלֹהֶיהָ נָתַן לָּהּ נַחֲלָה
לְרִשְׁתָּהּ תַּמְחָה אֶת־זָכוֹר עַמְלֵק
מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח:

כִּי־תִבְּאוּ כִּי־תִבְּאוּ אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיהָ נָתַן לָּהּ
נַחֲלָה וַיִּרְשָׁתָהּ וַיִּשְׁבֶּת בָּהּ:
בְּוִלְקַחַת מִרְאשִׁית | כָּל־פְּרִי
הָאָרֶמֶה אֲשֶׁר תֵּבִיא מֵאֶרֶץ
אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיהָ נָתַן לָּהּ
וְשִׁמְתָה בִּטְנָא וְהִלַּכְתָּ אֶל־
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
אֱלֹהֶיהָ לִשְׁכֹּן שְׁמוֹ שָׁם: וּבֵאתָ
אֶל־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים
הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי
הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיהָ כִּי־בֵאתִי
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לֵאבֹתֵינוּ לָתֵת לָנוּ: וְלִקַּח
הַכֹּהֵן הַטָּנָא מִיָּדָהּ וַהֲנִיחוּ לִפְנֵי
הַמִּזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיהָ: וְעָנִיתָ
וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי | יְהוָה אֱלֹהֶיהָ
אֲרָמִי אֲבֹד אֲבִי וַיִּרַד מִצְרִימָה
וַיִּגַּר שָׁם בְּמַתִּי מַעַט וַיְהִי־שָׁם
יָגוּי גְדוֹל עֲצוֹם וְרֹב: וַיִּרְעוּ
אֶתְנוּ הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ
עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה: וַנִּצְעַק אֶל־
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע
יְהוָה אֶת־קִלְנוּ וַיִּרָא אֶת־עֲנִינוּ
וְאֶת־עַמְלָנוּ וְאֶת־לַחֲצָנוּ:

וְהָיָה כִּי־יִנָּצוּ אַנְשֵׁים יַחְדָּו
אִישׁ וְאֶחָיו וְקָרְבָּה אִשֶּׁת
הָאֶחָד לְהַצִּיל אֶת־אִשְׁתָּה מִיַּד
מִכָּהוּ וּשְׁלַחָה יָדָהּ וְהַחֲזִיקָהּ
בְּמַבְשֵׁיו: וְקָצְתָה אֶת־כֹּפֶה לֹא
תַחֲסֹם עֵינֶיהָ:
לֹא־יִהְיֶה לָּהּ בְּכִיסָה אֲבֹן
וְאֲבֹן גְּדוֹלָה וְקִטְנָה: לֹא־יִהְיֶה
לָּהּ בְּבֵיתָה אִיפָּה וְאִיפָּה גְדוֹלָה
וְקִטְנָה: אֲבֹן שְׁלֵמָה וְצֹדֵק
יִהְיֶה־לָּהּ אִיפָּה שְׁלֵמָה וְצֹדֵק
יִהְיֶה־לָּהּ לַמַּעַן יֵאָרִיכוּ יָמֶיהָ
עַל הָאָרֶמֶה אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֱלֹהֶיהָ
נָתַן לָּהּ: כִּי תִזְעַבֶּת יְהוָה אֱלֹהֶיהָ
כָּל־עֲשֵׂה אֱלֹהִים כָּל עֲשֵׂה עוֹל:
זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה לָּהּ עַמְלֵק
בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם:
אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ וַיִּזְנֶב בָּךְ כָּל־
הַנַּחֲשִׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאִתָּה עֵיף
וַיַּגֵּעַ וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים: וְהָיָה
בְּהִנִּיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיהָ לָּהּ מִכָּל־

וַיִּצְאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד
חֲזָקָה וּבְזוֹרֵעַ נְטוּיָה וּבִמְרָא
גְדוֹל וּבִאֲתוֹת וּבִמִּפְתִּים: וַיִּבְאֵנוּ
אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן־לָנוּ אֶת־
הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זֵבֶת חֶלֶב
וְדִבְשׁ: וַעֲתָה הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת־
רִאשִׁית פְּרִי הָאָרֶמֶה אֲשֶׁר־
נָתַתָּה לִי יְהוָה וְהִנַּחְתָּו לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֶיהָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֶיהָ: וְשִׁמְחַת בְּכָל־
הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן־לָּהּ יְהוָה
אֱלֹהֶיהָ וּלְבֵיתָהּ אִתָּהּ וְהַלְוִי
וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבָּךְ:
כִּי תִכְלֶה לַעֲשֹׂר אֶת־
כָּל־מַעֲשֵׂר תְּבוּאָתָהּ בַּשָּׁנָה
הַשְּׁלִישִׁת שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה
לְלוֹו לַגֵּר לִיתוֹם וּלְאִלְמָנָה
וְאָכְלוּ בִשְׁעָרֶיךָ וּשְׁבַעוּ:
וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיהָ
בְּעֶרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן־הַבַּיִת
וְגַם נָתַתִּיו לְלוֹו וּלְגֵר לִיתוֹם
וּלְאִלְמָנָה כָּכָל־מִצְוֹתָהּ אֲשֶׁר
צִוִּיתָנִי לֹא־עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ
וְלֹא שָׁכַחְתִּי: לֹא־אֲכַלְתִּי בְּאֲנִי
מִמֶּנּוּ וְלֹא־בְעֶרְתִּי מִמֶּנּוּ בְּטָמֵא
וְלֹא־נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לַמֵּת שְׁמַעְתִּי
בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כָּכָל־
אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי: הִשְׁקִיפָה מִמַּעַן
קֹדֶשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ
אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־

הימא ותקול אליה כברת אליום קדאם אללה אלהך אין גית אלא אלארץ אלדי חלף אללה לאבתנא ליעטי לינא: 4. ולקח - ויאכוד אלכאדים אלטבק מן ידיך ויחיתו קדאם מדבח אללה אלהך: 5. וענית - ותגויב ותקול קדאם אללה אלהך ארמאני ראד יהליך אבי ונזיל למצר וסכאן תם פי נאס קליל וצאר תם לשעיב עצים קווי וכתיר: 6. וירעו - ואסו לינא אלמצריין וערבונא וגעלו עלינא כדמיה צעביה: 7. ונצעק - וצרכנא אלא אללה רב אבתנא וסמיע אללה אלא צוטנא ונצר אלא פיקרנא ואלא שקנא ואלא ציקתנא: 8. ויצאנו - ואכרג>נא אללה מן מצר פי יד אלקווייה ופי צראע אלממדודיה ופי כוף עצים ופיל אייאת ופיל ברהנאת: 9. ויביאנו - וגבנא אלא אלמכאן הארא ועטא לינא אלא אלארץ האדי ארץ נקט חליב ועסל: 10. ועתה - והלאן הוודא גיבית אלא אוולת תמר אלארץ אלדי עטית ליי אללה ותחיתו קדאם אללה אלהך ותסגור קדאם אללה אלהך: 11. ושמחת - ותפרח פי גמיע אלחסין אלדי עטא לך אללה אלהך ולביתך אנתא ואללוי ואלגריב אלדי פי מבניך: 12. כי - אין תכמיל לתעשיר אלא גמיע עישיר מגלתך פי סנת תלתיה סנת אלעישיר ותעטי לל לוי לל גריב לל יתים ולל ארמאליה ויאכלו פי קורך וישבעו: 13. ואמרת - ותקול קדאם אללה אלהך עזלת אלקדוס מן אלבית ואיצא עטיתו לל לוי ולל גריב לל יתים ולל ארמאלייה כי גמיע וציתך אלדי וציתני לם פית מן אווצייתך ולם נסית: 14. לא - לם אכלת פי חזני מינו ולם עזלת מינו פיל ניגיס ולם געלת מינו לל מאיית סמיעית פי צוט אללה אלאהי צניעית כי גמיע אלדי וציתני: 15. השקיפה - אשרפת מן אווטן קדוסך מן אלסמא וברכת אלא קומך אלא ישראל ואלא

המוכים באחוריהם.

בו

2. **במנא** – בסל, וכן בד, כת"א (בסלא). לשכן שמו – לשכן שכינתו, וכן
ב. ד: ליחיל נורו – לשכן את אורו (שכינתו). 5. **ארמי** – וכן ד. ב:
ארמלי. וראה לעיל במכוא. **אבד אבי** – רצה לאבד את אבי, וכן בד, כת"א
(בעא לאובדא ית אבא). 7. **ענינו** – וכן ב. ד: צועפנא – נרדפים.
11. **הטוב** – וכן ד. ב: אלכיר – נרדפים. 13. **עברתי** – בד: עדית –
נרדפים. 15. **ממעון** – וכן בד: אווטאן, בדומה לתרגום רס"ג: מווען.

ויקול לם גרצת לאכדהא: 9. ונגשה - ותתקדם סיליפתו אליה לחצרית אלכתיארייה ותשליח מדאסו מן עלא רגלו ותבזוק קידמו ותגאוייב ותקול כידא ינציניע לל רגול אלדי לם יבני אלא בית אכו: 10. ונקרא - ויתסמא איסמו פי ישראל בית שליח אלמדאס: 11. כי - אין יתכעמו ארגל גמיעא רגול ואכו ותקרב זוגית אלאאחיד לתכליץ אלא גזוהא מן יד ערבו ותמיד ידהא ותתקווא פי אחשא: 12. וקצתה - ותקיץ אלא כפהא לם תשפוק עינך: 13. לא - לם יכון לך פי כיסך וזניה וזניה כביריה וזגיריה: 14. לא - לם יכון לך פי ביתך כיליה וכיליה כביריה וזגיריה: 15. אבן - וזניה כמליה ועדל יכון לך כיליה כאמליה ועדל יכון לך לאגל יטוואלו איאמך עלא אלארץ אלדי אללה אלהך עטי לך: 16. כי - אין כריהית אללה אלהך גמיע צאניע הדולי גמיע צאניע תערווג: 17. זכור - דכור אלא אלדי ציניע לך עמלק פי טריק פי כרוגכון מן מצר: 18. אשר - אלדי צדפך פיל טריק וקתל פיך גמיע מאכרין תבעך ואנתא להתן ותעבן ולם כאייף מן אלרב: 19. והיה - ויכון לם בראייה אללה אלהך לך מן גמיע עדווינך מסתדיר פיל ארץ אלדי אללה אלהך עטי לך ורתיה לתוורתהא תמחי אלא דיכיר עמלק מן תחת אלסמא לם תנסא:

בו

כִּי־תֵבֵא 1. וְהָיָה – ויבֹכּוּ אִין תִּיגִי אֵלָא אֶלְרִי אֶלְלָה אֶלְהָךְ עֵסִי לָךְ וּרְתִיָּה וּתְוֹרֶתְהָא וּתְגָלוֹס פִּיְהָא: 2. וּלְקַחְתָּ – וּתְאֲכֹד מִן אוּלַת גְּמִיעַ תִּמְרַ אֶלְרִי אֶלְדִּי תִּגִּיב מִן אֶרְצֶךְ אֶלְדִּי אֶלְלָה אֶלְהָךְ עֵסִי לָךְ וּתְגַעַל פִּיל טִבֵּק וּתְמַצִּי אֵלָא אֶלְמַכָּאן אֶלְדִּי יִסְתַּכִּיר אֶלְלָה אֶלְהָךְ לִיחִיל סַכְנָתוֹ תִּם: 3. וּבֵאתָ – וּתִיגִי אֵלָא אֶלְכְּאָרִים אֶלְדִּי יִכּוֹן פִּיל אִיִּיאַם

ויהי לקלון. 9. וחלצה - וכן ד. ב: ותיסלות - נרדפים. נעלו - וכן בד: נעלו - נרדפים. 10. הלוח הנעל - ב: מסלות אלמדאם. ד: משלוח אל נעל. 11. וחחויקה - ותתחזק, וכן ב. ד: ותמסך - ותחזיק. במבשיו - וכן ד. ב: חייא - תרגום מילולי, כבושתו או מבושיו. 12. וקצתה - בד: ותקטע - נרדפים. כפה - וכן ד. ב: ידהא - ידה. 13. אבן - משקל, וכן בד, כת"א (מכולא). 14. ויזנב כך כל הנחשלים - והרג כך כל המאחרים, וכן ב, כת"א (וקטיל כך כל ההון מתאחרין). ד: וקטע פך נמיע אלמכסועין - ויזנב כך כל

הַאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כְּאֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לֵאבֹתֵינוּ אֶרֶץ זֶבֶת
חֶלֶב וְדֹבֶשׁ:

שלישי טז

הַיּוֹם הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִצְוָה לַעֲשׂוֹת אֶת-הַחֲקִים
הָאֵלֶּה וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים
וְשִׁמְרָתָם וַעֲשִׂיתָ אוֹתָם בְּכָל-
לְבָבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ: אֶת-יְהוָה
הָאֵמַרְתָּ הַיּוֹם לֵהיוֹת לְךָ
לֵאלֹהִים וּלְלַכֵּת בְּדַרְכֵיוֹ
וּלְשֹׁמֵר חֻקָיו וּמִצְוֹתָיו
וּמִשְׁפָּטָיו וּלְשֹׁמֵעַ בְּקוֹלוֹ:
וַיְהיֶה הָאֵמִירָה הַיּוֹם לֵהיוֹת
לוֹ לְעַם סִגְלָה כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר-לְךָ
וּלְשֹׁמֵר כָּל-מִצְוֹתָיו: וּלְתַתֵּךָ
עֲלוֹן עַל כָּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה
לְתַהֲלָה וּלְשֹׁשׁ וּלְתַפְאֶרֶת
וּלְהִיתָךָ עִם-קָדֹשׁ לִיהוָה
אֱלֹהֶיךָ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר:

רביעי כזא ויצו משה וזקני ישראל את-

הָעָם לֵאמֹר שְׁמֹר אֶת-כָּל-
הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה
בְּאַתְכֶם הַיּוֹם: וְהָיָה בְּיוֹם אֲשֶׁר
תַּעֲבִרוּ אֶת-הַיַּרְדֵּן אֶל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ
וְהִקְמַתָּ לְךָ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת
וְשִׁדַּתְּ אוֹתָם בְּשִׁיר: וְכָתַבְתָּ
עָלֵיהֶן אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
הַזֹּאת בְּעֵבֶרָה לְמַעַן אֲשֶׁר תִּבְּאֶ

אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ |
נָתַן לְךָ אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וְדֹבֶשׁ
כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי-אַבְרָהָם
לְךָ: וְהָיָה בְּעֵבֶרְכֶם אֶת-הַיַּרְדֵּן
תִּקְיְמוּ אֶת-הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אִתְּכֶם הַיּוֹם
בְּהָר עֵיבֶל וּשְׁדַת אוֹתָם בְּשִׁיר:
וּבְנִיתָ שֵׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִזְבֵּחַ אֲבָנִים לֹא-תִנִּיף עֲלֵיהֶם
י בְּרוֹז: אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה
אֶת-מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהָעִלִּיתָ עָלָיו עֹלֹת לַיהוָה
י אֱלֹהֶיךָ: וּזְבַחַת שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ
שֶׁם וּשְׁמַחַת לִפְנֵי יְהוָה
ח אֱלֹהֶיךָ: וְכָתַבְתָּ עַל-הָאֲבָנִים
אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
בָּאֵר הַיָּטֵב:

ט וידבר משה והכהנים
הַלְוִיִּם אֶל כָּל-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
הִסַּכְתָּ וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם
הַזֶּה נָהִייתָ לְעַם לַיהוָה
י אֱלֹהֶיךָ: וּשְׁמַעַתָּ בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וַעֲשִׂיתָ אֶת-מִצְוֹתָיו
וְאֶת-חֻקָיו אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה
הַיּוֹם:

חמישי יא

יב ויצו משה את-העם
בְּיוֹם הַהוּא לֵאמֹר: אֱלֹהֵי יַעֲמֹד
לְבָרֶךְ אֶת-הָעָם עַל-הָר גְּרִזִּים
בְּעֵבֶרְכֶם אֶת-הַיַּרְדֵּן שְׁמַעוֹן
וְלֹוּ וַיְהוּדָה וַיִּשָּׁשֶׁכֶר וַיֹּסֶף

יג וּבְנִימָן: וְאֵלֶּה יַעֲמֵדוּ עַל-
הַקִּלְלָה בְּהָר עֵיבֶל רְאוּבֵן גֵּר
יד וְאֲשֶׁר וַזְבוּלֹן דָּן וְנַפְתָּלִי: וַעֲנוּ
הַלְוִיִּם וַאֲמָרוּ אֶל-כָּל-אִישׁ
יִשְׂרָאֵל קוֹל רֹם:

טו ארור האיש אשר יעשה
פֶּסֶל וּמַסֵּכָה תוֹעֵבַת יְהוָה
מַעֲשֵׂה יָדֵי חָרָשׁ וְשֵׁם בִּסְתֵר
וַעֲנוּ כָל-הָעָם וַאֲמָרוּ אִמֵּן:
טז ארור מקלה אביו ואמו
וַאֲמָר כָּל-הָעָם אִמֵּן:

יז ארור מסיג גבול רעהו
וַאֲמָר כָּל-הָעָם אִמֵּן:
יח ארור משגה עור בדרך
וַאֲמָר כָּל-הָעָם אִמֵּן:

יט ארור מטה משפט גר-
יְתוֹם וְאַלְמָנָה וַאֲמָר כָּל-הָעָם
כ אִמֵּן: ארור שכב עם-אשת
אָבִיו כִּי גִלָּה כָּנָף אָבִיו וַאֲמָר
כָּל-הָעָם אִמֵּן:

כא ארור שכב עם-כל-
בְּהֵמָה וַאֲמָר כָּל-הָעָם אִמֵּן:
כב ארור שכב עם-אֶחָתוֹ
בֶּת-אָבִיו אוֹ בֶּת-אִמּוֹ וַאֲמָר
כָּל-הָעָם אִמֵּן:

כג ארור שכב עם-חֲתָנָתוֹ
וַאֲמָר כָּל-הָעָם אִמֵּן:
כד ארור מכה רעהו בִּסְתֵר
וַאֲמָר כָּל-הָעָם אִמֵּן:
כה ארור לקח שֹׁחַד לְהַכּוֹת

אלהגאר אלדי גמיע כללם אלשריעא האדי תפסיר חסין: 9. וידבר - וכלם מוסה ואלכדאם אללוין אלל גמיע ישראל קאיילא סכות וסמאע ישראל אליוס האדא סירית לל קום קדאם אללה אלהך: 10. ושמעת - ותסמע פי צוט אללה אלהך ותענע אלל אוועיאתו ואלל רסומו אלדי אנא מוועיך אליוס: 11. ויצו - ווצא מוסה אלל אלקום פי דאליך אליוס קאיילא: 12. אלל - הדולי יקאפו ליברכו אלל אלקום עלל גבל גרוים פי פותכון אלל אלשט שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין: 13. ואלל - והדולי יקאפו עלל אלתשתמיה פי גבל עיבל ראובן גד ואשר וזבולון דן ונפתלי: 14. וענו - ויגוובו אללוין ויקולו אלל גמיע רגול ישראל צוט עאלי: 15. ארור - מלעון אלרגול אלדי יענע פיסיל ומסבוכה כריהית אללה צנעית ידן כראט ויגעל ביל כפייה ויגוובו גמיע אלקום ויקולו אמין: 16. ארור - מלעון משתים אבו ואימו ויקול גמיע אלקום אמין: 17. ארור - מלעון לאחיק תיכים רפיקו ויקול גמיע אלקום אמין: 18. ארור - מלעון מתוויה אעמיה פיל טריק ויקול גמיע אלקום אמין: 19. ארור - מלעון מאייל חיכים גאריב יתים וארמליה ויקול גמיע אלקום אמין: 20. ארור - מלעון מטגיע מע זוגית אבו אין כשף דיל אבו ויקול גמיע אלקום אמין: 21. ארור - מלעון מטגיע מע גמיע בהימיה ויקול גמיע אלקום אמין: 22. ארור - מלעון מטגיע מע אכתו בינית אבו או בינית אמו ויקול גמיע אלקום אמין: 23. ארור - מלעון מטגיע מע חמאתו ויקול גמיע אלקום אמין: 24. ארור - מלעון צאריב רפיקו ביל כפייה ויקול גמיע אלקום אמין: 25. ארור - מלעון אכיד רשווא ליצרוב נפס דם בירי

אלארץ אלדי עטית לינא כאלדי חלפת לאבתנא ארץ נקט חליב ועסל: 16. היום - אליוס האדא אללה אלהך מוועיך לתענע אלל אלריסום הדולי ואלל אללחכאם ותחפץ ותענע ליהון פי גמיע קלבך ופי גמיע נפסך: 17. את - אלל אללה כברת אליוס ליסיר לך לל רב ולתמצי פי אטראיקו ולתחפץ רסומו ואוועאייתו ואחכמו ולתסמע פי צוטו: 18. וחי - ואללה כברך אליוס לתסיר לו לקום כאץ כאלדי כלם לך ולתחפץ גמיע אוועיאתו: 19. ולתתך - וליגעלך עאלי עלל גמיע אלשיעוב אלדי ציניע לשכראן וליציט ולל פכרא ולתכון קום מקדס קדאם אללה אלהך כאלדי כלם:

כו

1. ויצו - ווצא מוסה וכתיארית ישראל אלל אלקום קאיילא חפאץ אלל גמיע אלועייה אלדי אנא מוועי ליכון אליוס: 2. והיה - ויכון פי יום אלדי תפותו אלל אלשט אלל אלארץ אלדי אללה אלהך עטי לך ותנצוב לך חגאר כבאר ותכליס ליהון פיל כיליס: 3. וכתבת - ותכתוב עליהון אלל גמיע כללם אלשריעא האדי פי פותך לאגל אלדי תיגי אלל אלארץ אלדי אללה אלהך עטי לך ארץ נקט חליב ועסל כאלדי כלם אללה אילאה אבאתך לך: 4. והיה - ויכון פי פותכון אלל אלשאט תנעבו אלל אללחגאר הדולי אלדי אנא מוועי ליכון אליוס פי גבל עיבל ותכליס ליהון פיל כיליס: 5. ובנית - ותבני תם מדבח קדאם אללה אלהך מדבח חגאר לם תחרין עליהון חריד: 6. אבנים - חגאר כמלת תבני אלל מדבח אללה אלהך ותסעיד עליה [א]סעייד קדאם אללה אלהך: 7. וזבחת - ותדבח אסלאיים ותאכול תם ותפרח קדאם אללה אלהך: 8. וכתבת - ותכתוב עלל

נרדפים. חרש - חרט. בד מעלים - אומן. 17. מסיג - משיג. ב: מינייר - משתנה. ד: מוזכר - מזין. 20. שכב - מטגיע = מצגיע, כתרנום רס"ג: מן יצאנע, וכן לחלץ בפסוקים 21-23. כנף - כנף כנף, וכן ב: ד: כנאף - נרדפים.

17. האמרת - גידלת, וכן בד: עצמת - העצמת - נרדפים, וכן בפסוק הבא. 18. פגלה - מיוחד, וכן בד. 19. לתהלה - וכן ב: ד: למדחא - נרדפים.

כז

13. הקללה - בד: אללעניה - נרדפים. 15. פסל - וכן ד: ב: צנם -

נפש דם נקי ואמר כל-העם
אמן:

אָרֹר אֲשֶׁר לֹא-יָקִים
אֶת-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה-הַזֹּאת
לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר כָּל-הָעָם
אָמֵן:

כח^א וְהָיָה אִם-שָׁמָעַתְּ שִׁמְעַתְּ בְּקוֹל^ס
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֹר לַעֲשׂוֹת
אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי
מֵצִוֶּה הַיּוֹם וְנִתְּנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
ב עליון על כל-גווי הארץ: ובאו
עליך כל-הברכות האלה
והשיגה כי תשמע בקול יהוה
ג אלהיך: ברוך אתה בעיר
ד וברוך אתה בשדה: ברוך
פרי-בטנה ופרי אדמתה ופרי
בהמתה שגר אלפיה ועשתרות
ה צאנה: ברוך טנאך ומשאריתה:

י ברוך אתה בבאך וברוך
שישיו אתה בצאתה: יתן יהוה את-

איביך הקמים עליך נגפים
לפניה בדרך אחד יצאו אליך
ובשבעה דרכים ינוסו לפניך:

ח יצו יהוה אתה את-הברכה
באסמיה ובכל משלח ידך
וברכה בארץ אשר-יהוה

ט אלהיך נתן לך: יקימה יהוה
לו לעם קדוש כאשר נשבע-
לך כי תשמר את-מצות יהוה

י אלהיך והלכת בדרכיו: וראו
כל-עמי הארץ כי שם יהוה
נקרא עליך ויראו ממך:

יא והותרך יהוה לטובה בפרי
בטנה ובפרי בהמתך ובפרי
אדמתך על האדמה אשר
נשבע יהוה לאבותיך לתת לך:

יב יפתח יהוה לך את-אוצרו
הטוב את-השמים לתת מטר-
ארצה בעתו ולברך את כל-

מעשה ידך והלוית גוים רבים
יג ואתה לא תלוה: ונתנה יהוה
לראש ולא לזנב והיית רק
למעלה ולא תהיה למטה

יד כי-תשמע אל-מצות יהוה
אלהיך אשר אנכי מצוה היום
לשמר ולעשות: ולא תסור

יז מכל-הדברים אשר אנכי
מצוה אתכם היום ימין
ושמאל ללכת אחרי אלהים

אחרים לעבדם:

טו ויהיה אם-לא תשמע בקול^ס
יהוה אלהיך לשמר לעשות
את-כל-מצותיו וחקתיו אשר
אנכי מצוה היום ובאו עליך
כל-הקללות האלה והשיגה:

טז ארור אתה בעיר וארור
יז אתה בשדה: ארור טנאך
יח ומשאריתה: ארור פרי-בטנה

יט ופרי אדמתך שגר אלפיה
ועשתרת צאנה: ארור אתה
בבאך וארור אתה בצאתה:

כ ישלח יהוה בך את-המארה
את-המהומה ואת-המגעת
בכל-משלח ידך אשר תעשה

כא עד השמדה ועד-אבדה
מהר מפני רע מעלליך אשר
עזבתני: ידבק יהוה בך את-

כב הרבה עד כלתו אתך מעל
האדמה אשר-אתה בא-שמה
לרשתה: יכבה יהוה בשחפת

כג ובקדחת ובדלקת ובחרחר
ובחרב ובשדפון ובירקון
כד ורדפוה עד אבדה: והיו שמיה

כה אשר על-ראשה נחשת והארץ
כז אשר-תחתיה ברזל: יתן יהוה
את-מטר ארצה אבק ועפר

כו מן-השמים ירד עליך עד
כח השמדה: יתנה יהוה נגף לפני
איביך בדרך אחד תצא אליו

כט ובשבעה דרכים תנוס לפניו
והיית לזעוה לכל ממלכות
הארץ: והיתה נבלתך למאכל

לכל-עוף השמים ולבהמת
הארץ ואין מחריד: יכבה יהוה
בשחין מצרים ובעפלים

לז ובגר ובחרס אשר לא-תוכל
לח להרפא: יכבה יהוה בשגעון
כט ובעורון ובתמהון לבב: והיית

ובטחרים

- ולם תזול מן גמיע אלכלאם אלדי אנא מווצי ליכון אליום ימין ושמאל לתמצי ורא מעבודת אלגנבייה לתעבדהון: 15. והיה - ויכון אנכאן לם תסמע פי צוט אללה אלהך לתחפץ לתצנע אלא גמיע אווצייאתו ורסומאתו אלדי אנא מווציך אליום ויגו עליך גמיע תשתימאת הדולי וילחקוך: 16. ארור - מלעון אנתא פיל קרייה ומלעון אנתא פיל חקליה: 17. ארור - מלעון טבקך ועגינך: 18. ארור - מלעון תמר בטנך ותמר ארעך ולאד בקרך וקטעין גנמך: 19. ארור - מלעון אנתא פי מגיך ומלעון אנתא פיכרוגך: 20. ישלח - יצאליט אללה פיך אלא אלמחקא ואלא אלוהמיה ואלא אלזאמיה פי גמיע מאדית ירך אלדי תצנע חיתא פניך וחיתא הלכך ביל עגליה מן קרם רדאוות אפעיילך אלדי תרכתני: 21. ידבק - ילויק אללה פיך אלא אלוובא חיתא פניו אילך מן עלא אלארץ אלדי אנתא גאיה תם לתוורתהא: 22. יכבה - יצרבך אללה פיל ברדייה ופיל סכונייה ופיל שעליה ופיל חראא ופיל סיף ופיל לפחא ופיל ריקאן וירגדוך חיתא הלכך: 23. והיו - ויכונו סמוותך אלדי עלא ראסך נחאס ואלארץ אלדי תחתך חריר: 24. יתן - יגעל אללה אלא מטר ארעך גברא וטרב מן אלסמא ינוזל עליך חיתא פניאך: 25. יתן - יגעלך אללה מדרוב קדאם עדווינך פי טריק ואחיד תכרוג אליה ופי סבע דרוב תהרוב קדאמו ותכון לל רגפיה לגמיע עלטינאת אלארץ: 26. והיתה - ותכון לשתך לל אכל לגמיע טיר אלסמא ולביהימת אלארץ וליס מגעיו: 27. יכבה - יצרבך אללה פי קריח מצר ופיל מווסיר ופיל גרב ופיל חכאך אלדי לם תגציר לתתשפא: 28. יכבה - יצרבך אללה פיגנון ופיל עמא ופיל טלמוס אלקלב: 29. והיית - ותכון מדסדיס פיל צהריא כאלדי ידסדיס אלאעמיה פיל צלמיה ולם תנאגיה אלא אטריקך ותכון

ויקול גמיע אלקום אמין: 26. ארור - מלעון אלדי לם יתבית אלא כלאם אלשריעא האדי ליצנע ליהון ויקול גמיע אלקום אמין:

כח

1. והיה - ויכון אנכאן סמוע תסמע פי צוט אללה אלהך לתחפץ לתצנע אלא גמיע אווצאייאתו אלדי אנא מווציך אליום ויגעלך אללה אלהך עאלי עלא גמיע שיעוב אלארץ: 2. ובאו - ויגו עליך גמיע אלברכאת הדולי וילחקוך אין תסמע פי צוט אללה אלהך: 3. ברוך - מברך אנתא פיל קרייה ומברך אנתא פיל חקליה: 4. ברוך - מברך תמר בטנך ותמר ארעך ותמר בהימתך ולאד בקרך וקטעין גנמך: 5. ברוך - מברך טבקך ועגינך: 6. ברוך - מברך אנתא פי מגיך ומברך אנתא פי כרוגך: 7. יתן - יגעל אללה אלא עדווינך מתקוומין עליך מנדרכין קידמך פי טריק ואחיד יכרוגו אליך ופי סבע דרוב יהרבו קידמך: 8. יצו - יווצי אללה מעך אלא אלבראכיה פי כזינך ופי גמיע מאדית יריך ויברכך פי ארץ אלדי אללה אלהך עטי לך: 9. יקימך - ינצבך אללה לו לקום מקדס כאלדי חלף לך אין תחפץ אלא אווצייה אללה אלהך ותמצי פי אטריקו: 10. וראו - וינצרו גמיע אמאם אלארץ אין איסים אללה אתסמא עליך ויכפו מינך: 11. והותירך - ויפצלך אללה לל חסניה פי תמר בטנך ופי תמר בהימתך ופי תמר ארעך עלא אלארץ אלדי חלף אללה לאבתך ליעטי לך: 12. יפתח אללה לך אלא מכזנו אלחסין אלא אלסמא ליגעל מטר ארעך פי וקתו וליברך אלא גמיע צנעית יריך ותריין שעוב כתירין ואנתא לם תדיין: 13. ונתנך - ויגעלך אללה לל ראס ולם לידנב ותכון פקט לפוק ולם תכון לתחת אין תסמע אלא אווצייה אללה אלהך אלדי אנא מווציך אליום לתחפץ ולתצנע: 14. ולא

כח

7. נגפים - ב: מצרובין - מוכים. ד: מכסורין - שבורים, כת"א (תבירין). דרכים - וכן ד. ב: אטראייך - נרדפים. 8. יצו - וכן ב. ד: יטרה - ישים. באסמך - בד: מיכאונך, צורה אחרת של המילה. 12. גוים - וכן ב. ד: אוטאם - נרדפים. 15. הקללות - בד: לענאת - נרדפים. 20. המארה - בד: כתרנום רס"ג: אלמחק. המהומה - וכן בד, ככל הנראה כתרנום רס"ג: ואלאהאמה. המנערת - וכן ב: מגער = כעס, זעם. ד: ואלתלף. 22. בשחפת - בקור או בהתקררות, וכן בד. ובקדחת - ובחום, וכן בד. ובחרחר - ובחם, וכן ב. ד: ובחרב. ובשדפון - וכן ב, ברוח קדים מייבשת, כפירוש רש"י. ד: ובל נפכא - ובנפחיות, כפירוש הראב"ע: נפחיות. ובירקון

- תרגם בשם זהה בערכית, וכן בד. 23. נחשת - וכן ד. ב: קוויין כל נחם טין לם ינוזלו מטר - חוקים כנחושת שלא יורידו מטר, כת"א (חסנין כנחשא מלאחתא מטרא). ברזל - וכן ד. ב: קווייה כיל חדיד טין לם תיצנע תמר - חוקה כברזל שלא תעשה פרי, כת"א (תקיפא כברזלא מלמעבד פריין). 25. נגף - מדרוב = ב: מצרוב - מוכה. ד: מכסור - שבור, כת"א (תביר). לזעזה - לרעדה, וכן בד, כת"א (לזוע). 27. בשחין - וכן בד, כתרנום רס"ג: קרה. ובטחריס - ופיל מווסיר = בד: ובלבוואסיר - בטחוריס, כתרנום רס"ג: ואלבוואסיר. ובחרס - ובגרוד, וכן ד, ובדומה לזה ב: חכיה. 28. ובתמחון לבב - וכן ב: ופי תיטלמוס אלקלב. ד: בהתאן אלקלב, כתרנום רס"ג: ובהתה אלקלב. 29. ממשש... ימשש - וכן ד. ב: מידסים

מִמֶּשֶׁשׁ בַּצְהָרִים כְּאִשֶּׁר יִמְשֹׁשׁ
הָעוֹר בְּאִפְלָה וְלֹא תַצְלִיחַ אֶת־
דְּרָכֶיךָ וְהָיִיתָ אֶךְ עֲשׂוֹק וְגִזּוּל
ל כָּל־הַיָּמִים וְאִין מוֹשִׁיעַ: אִשָּׁה
תֹּארֶשׁ וְאִישׁ אַחֵר יִשְׁגְּלֶנָה בֵּית
תְּבִנָּה וְלֹא־תִשָּׁב בּוֹ כֶּרֶם תִּטַּע
לא וְלֹא תַחלִּלְנָו: שׂוֹרֶף טְבוּחַ
לְעֵינֶיךָ וְלֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ
חֲמֹרֶף גִּזּוּל מִלִּפְנֵיךָ וְלֹא יִשׁוּב
לְךָ צֹאנֶךָ נִתְּנוֹת לְאַיִבֶיךָ וְאִין
לב לְךָ מוֹשִׁיעַ: בְּנִיָּה וּבִנְתִּיָּה נִתְּנִים
לָעַם אַחֵר וְעֵינֶיךָ רְאוֹת וְכֹלוֹת
אֱלֹהֵם כָּל־הַיּוֹם וְאִין לֹא־
לג יִדָּה: פְּרִי אֲדַמְתֶּךָ וְכָל־יִגְיעֶךָ
יֹאכַל עִם אִשֶּׁר לֹא־יֹדַעַת
וְהָיִיתָ רַק עֲשׂוֹק וְרִצּוֹן כָּל־
לד הַיָּמִים: וְהָיִיתָ מִשְׁגָּע מִמְּרָאָה
לה עֵינֶיךָ אִשֶּׁר תִּרְאֶה: יִכְכֶּה
יְהוָה בְּשַׁחֲזִין רָע עַל־הַפְּרִפִּים
וְעַל־הַשִּׁקִּים אִשֶּׁר לֹא־תֻכַּל
לְהִרְפָּא מִכָּף רִגְלָהּ וְעוֹר
לו קָדְקָדָה: יוֹלֵךְ יְהוָה אֶתְּךָ
וְאֶת־מִלְכָּךָ אִשֶּׁר תִּקִּים עֲלֶיךָ
אֶל־גּוֹי אִשֶּׁר לֹא־יֹדַעַת אֶתְּךָ
וְאַבְתִּיָּה וְעַבְדָּת שֵׁם אֱלֹהִים
לז אַחֲרִים עֵץ וְאֶבֶן: וְהָיִיתָ לְשִׁמָּה
לְמִשַּׁל וּלְשִׁנְיָנָה בְּכָל־הָעַמִּים
לח אִשֶּׁר־יִנְהַגְּךָ יְהוָה שִׁמָּה: זֹרַע
רֶב תּוֹצִיא הַשְּׂדֵה וּמַעֲטַת תֹּאסֹף
לט כִּי יִחַסְּלֶנּוּ הָאָרְבָּה: כֶּרְמִים

וּשְׂכֻבָּנָה

תִּטַּע וְעַבְדָּת וַיִּין לֹא־תִשְׁתֶּה
ז' וְלֹא תֹאגֹר כִּי תֹאכְלֶנּוּ הַתְּלָעַת:
מ זֵיתִים יִהְיוּ לְךָ בְּכָל־גְּבוּלָהּ
וְשִׁמֶן לֹא תִסּוֹךְ כִּי יִשָּׁל זֵיתָה:
מא בָּנִים וּבָנוֹת תִּלְדוּ וְלֹא־יִהְיוּ
מב לְךָ כִּי יִלְכוּ בְּשִׁבְיָה: כָּל־עֵצֶךָ
וּפְרֵי אֲדַמְתֶּךָ יִירֶשׁ הַצֹּלֶל:
מג הָגֵר אִשֶּׁר בְּקִרְבְּךָ יַעֲלֶה עֲלֶיךָ
מִעֲלָה מִעֲלָה וְאַתָּה תִרְדַּ מִּטָּה
מד מִטָּה: הוּא יִלְוֶךָ וְאַתָּה לֹא
תִלְוֶנּוּ הוּא יִהְיֶה לְרֹאשׁ וְאַתָּה
מה תִּהְיֶה לְזָנָב: וּבָאוּ עֲלֶיךָ כָּל־
הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וְרִדְפוּךָ
וְהַשִּׁיגוּךָ עַד הַשְּׂמִדָּה כִּי־לֹא
שָׁמַעַת בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשִׁמְרַת מִצְוֹתָיו וְחֻקֵּיהֶם אִשֶּׁר
מו צִוָּה: וְהָיוּ בְּךָ לְאוֹת וּלְמוֹפֶת
מז וּבְזֹרַעַךָ עַד־עוֹלָם: תַּחַת אִשֶּׁר
לֹא־עַבְדָּת אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּשִׁמְחָה וּבִטְוֵב לִבְבִּי מֵרֵב
מח כָּל: וְעַבְדָּת אֶת־אַיִבֶיךָ אִשֶּׁר
יִשְׁלַחְנוּ יְהוָה בְּךָ בָּרָעַב וּבְצָמָא
וּבְעִירָם וּבְחֶסֶד כָּל וְנָתַן עַל־
כָּדֹר עַל־צוּרָה עַד הַשְּׂמִידוֹ
מט אֶתְּךָ: יִשָּׂא יְהוָה עֲלֶיךָ גּוֹי
מִרְחָק מִקְצֵה הָאָרֶץ כְּאִשֶּׁר
יִדָּא הַנֹּשֵׂר גּוֹי אִשֶּׁר לֹא־
נ תִּשְׁמַע לְשׁוֹנוֹ: גּוֹי עַז פָּנִים אִשֶּׁר
לֹא־יִשָּׂא פָנִים לְזֹקֵן וְנָעַר לֹא־
נא יִחַן: וְאֹכַל פְּרִי בְהִמְתֶּךָ וּפְרִי־

אֲדַמְתֶּךָ עַד הַשְּׂמִדָּה אִשֶּׁר לֹא־
יִשָּׂאֵר לְךָ דָּגָן תִּירוֹשׁ וַיִּצְהַר
שָׂגֵר אֲלִפִּיָּה וְעִשְׂתֶּרֶת צֹאנֶךָ
נב עַד הָאֲבִידוֹ אֶתְּךָ: וְהָצַר לְךָ
בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ עַד רִדְתָּ חֲמִתֶּיךָ
הַגְּבִהָת וְהַבְּצֻרוֹת אִשֶּׁר אֶתְּךָ
בִּטַּח בָּהֶן בְּכָל־אַרְצָהּ וְהָצַר לְךָ
בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ בְּכָל־אַרְצָהּ אִשֶּׁר
נג נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ: וְאֹכַלְתָּ
פְּרִי־בִטְנֶךָ בִּשְׂרַת בְּנִיָּה וּבִנְתִּיָּה
אִשֶּׁר נָתַן לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּמַצּוֹר וּבְמַצּוֹק אִשֶּׁר־יִצִּיק לְךָ
נד אִיבָה: הָאִישׁ הָרֹךְ בָּהּ וְהָעֹנֵג
מֵאֵד תִּרְעַ עֵינָיו בְּאַחֲיוֹ וּבְאִשְׁתּוֹ
חִיקוֹ וּבִיתֵר בָּנָיו אִשֶּׁר יוֹתִיר:
נה מֵתָה | לְאַחֵר מֵהֶם מִבֶּשֶׁר בָּנָיו
אִשֶּׁר יֹאכַל מִבְּלֵי הַשֹּׂאִיר לוֹ
כָּל בְּמַצּוֹר וּבְמַצּוֹק אִשֶּׁר יִצִּיק
נו לְךָ אִיבָה בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ: הִרְכָּה
בָּהּ וְהָעֹנֵגָה אִשֶּׁר לֹא־נִסְתָּה
כָּף־רִגְלָהּ הֵצֵג עַל־הָאָרֶץ
מִהִתְעַנֵּג וּמִרֹךְ תִּרְעַ עֵינָהּ
בְּאִישׁ חִיקָה וּבִבְנָה וּבִבְתָּה:
נז וּבְשִׁלּוּתָהּ הַיּוֹצֵת | מִבֵּין רִגְלֶיהָ
וּבִבְנוּיָהּ אִשֶּׁר תִּלְדַּ כִּי־תֹאכַלְם
בְּחֶסֶד־כָּל בִּסְתֵר בְּמַצּוֹר
וּבְמַצּוֹק אִשֶּׁר יִצִּיק לְךָ אִיבָה
נח בְּשְׁעָרֶיךָ: אִם־לֹא תִשְׁמֹר
לְעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
הַזֹּאת הַכְּתוּבִים בְּסֵפֶר הַזֶּה

פירוש אלפראש סוג של ארבה זוחל, מתפרש ומכסה על העצים, וגשאר אוכל בהם עד קליפתם, וידלדל אותם מפריים (דף 117). **ב:** יקרוץ גִּירָד אלסקה – יחסלנו ארבה אלסקה, כת"א (סקאה). **ד:** יפקיר אלגיראד – יחסלנו הארבה. **ג:** יקרוץ אלפראש או יפקיר אלגיראד ר"ל מא יכלי שי פל סגאר ותבקא פקיריה מינו כפיריש" – רוצה לומר לא ישאיר דבר כעצים, ויישאיר כלום ממנו, כפירוש רש"י, רש"י פירש: יעשהו הארבה רש מן הפרי. **44.** ילוד – וכן בד. **ג:** ירצץ, ידיינך – נרדפים. **48.** ובקעים – ודומה לו **ב:** ופיל ערייאן. **גד:** ובל זולט – נרדפים. **49.** תשמע לשנו – וכן גד, כתרנום רס"ג: תפהם לגתה. **ב:** תיפהם ליסאנו – נרדפים. **50.** ישא פנים – תרגום מילולי. **ב:** יכרים אלזוגה – יכבד הפנים. **ד:** יכארים – יכבד. **ג:** יכארים כזואטיר יירא וזוגה – יכבד רצונות אחרים, יתחשב, יראה פנים. יחן – **ב:** ירחם; **ד:** ישפוק – נרדפים. **52.** וחצר לד – וכן בד. **ג:** מחצית עליך – וישום עליך מצור. רדת – ירדה, ישלום, וכן בד. **ג:** יפתמלח, יפתחכם – נרדפים. **54.** תרך... והענב – כסדר הפוך של התרגומים בכתב יד **ב:** גד: אל רכוז ואל מדלאל – תרך וחמפונק, וכן בפסוק **56.** **57.** ובשליחה –

ידיים. **באפלה** – וכן **בד**. ג: בילעתמיה – נרדפים. **תצליח** – וכן **בד**. ג: תנחנח, תתיתסאר – נרדפים. 30. **תארש** – תנכיטיב, וכן **ב**, כאילו כתוב **תארש**, אך **ד**: תכטוב. ג: תכטוב, תקדים – תארש, תקדש. ראה לעיל. **ישכבה** – ישכב עמה, וכן **ד**. **ב**: יאיזדהא – ייקחנה (לאישה). 32. **נתנים** – וכן **ב**. **גד**: מסלמין – מסורים. 33. **ורצוץ** – ומגורש. **בד**: ומרצץ – ורצוץ. ג: ומרצוץ או ומכסאר – מרוצץ או משובר. 37. **לשמח** – לשממה, וכן **בד**, כתרנום רס"ג. ג: ללכתיה, ללוחשיה – להשתוממות, לשממה. **ולשנינה** – וכן **ב**. **ד**: וללחכאיה – ולסיפור. ג: לל חכאיה וליל לקשיה. לקש ייחודית לתושבי מוריה במשמעות דיבור, ובדומה לחכאיה, סיפור. ראה מחיט אלמחיט, עמ' 833. 38. **יחסלנו** – וכן **ד**. **ב**: יפני – נרדפים. 39. **ועבדת** – **בנד**: ותפלה – נרדפים. 42. **עצד** – **בד**: סגראך. הראשון קרשים והשני אילנות. **יירש החצול** – וכן **ג** (ראה להלן), כתרנום רס"ג: יקיצה אלפראש, והעיר דירנבורג: מין שרץ העוקש שיש לה ארבע כנפים. ובלעז pillonap – אלמוסאני העיר: תפסיר אלפראש צנף נראד וחאף יתפרש יתמי עלי אלסגר ויתום יאכול פיהום חתי קשרהום ויפקרהום מן תמרהום –

לִירְאָה אֶת־הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד
וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
וְהַפְּלֵא יְהוָה אֶת־מִכְתָּךְ וְאֶת
מִכּוֹת זִרְעָךָ מִכּוֹת גְּדֻלָּת
וְנִאמְנוֹת וְחִלּוֹם רַעִים
וְנִאמְנִים: וְהָשִׁיב בָּךְ אֶת
כָּל־מְדוּה מִצְרִים אֲשֶׁר יָגִיר
מִפְּנֵיהֶם וּדְבִקוּ בָּךְ: גַּם כָּל־
חֲלוֹ וְכָל־מִכָּה אֲשֶׁר לֹא כָתוּב
בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת יַעֲלֶם
יְהוָה עֲלֶיךָ עַד הַשְׁמָדָה:
וְנִשְׁאַרְתֶּם בְּמִתִּי מַעֲט תַּחַת
אֲשֶׁר הֵייתֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
לְרֹב כִּי־לֹא שָׁמַעַת בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ: וְהָיָה כֹּאֲשֶׁר־שָׁשׁ
יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהִיטִיב אֹתְכֶם
וּלְהַרְבּוֹת אֹתְכֶם כֵּן יִשְׁיֶשׁ
יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַאֲבִיד אֹתְכֶם
וּלְהַשְׁמִיד אֹתְכֶם וּנְסַחֲתֶם
מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתֶּם בָּא־
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: וְהַפִּיצָה יְהוָה
בְּכָל־הָעַמִּים מִקְצֵה הָאָרֶץ
וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ וְעַבְדַּת שֵׁם
אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יֹדַעַת
אֶתֶּה וְאַבְתִּיקָ עַץ וְאַבֵּן: וּבָגוֹיִם
הָהֵם לֹא תִרְגִּיעַ וְלֹא־יִהְיֶה
מִנוּחַ לְכַף־דְּגֻלָּה וְנָתַן יְהוָה
לָךְ שֵׁם לֵב רָגֹז וְכִלְיוֹן עֵינַיִם
וְדֹאבוֹן נֶפֶשׁ: וְהָיוּ חִיּוֹת תִּלְאִים
לָךְ מִנְּגֹד וּפְחַד־לַיְלָה וְיוֹמָם

וְלֹא תִאֲמִין בְּחִיּוֹת: בְּבִקְרָה
תֹּאמַר מִי־יִתֵּן עָרֵב וּבַעֲרֵב
תֹּאמַר מִי־יִתֵּן בִּקְרָה מִפְּחוֹד
לִבְבָךְ אֲשֶׁר תִּפְחוֹד וּמִמְרָאָה
עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאָה: וְהָשִׁיבָה
יְהוָה | מִצְרִים בְּאִנּוּת בְּדֶרֶךְ
אֲשֶׁר אִמַּרְתִּי לָךְ לֹא־תִסִּיף
עוֹד לִרְאֹתָהּ וְהִתְמַכְרַתָּ שָׁם
לְאִיבִיךָ לְעַבְדִּים וּלְשִׁפְחוֹת
וְאִין קִנָּה:
אֱלֹהֵי דְבָרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר־
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לְכַרֵּת
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ מוֹאָב
מִלִּבְדֵּי הַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּרַת אֹתָם
בְּחָרֹב:
וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֹתָם רֵאיוֹתָם אֶת
כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְעֵינֵיכֶם
בָּאָרֶץ מִצְרַיִם לְפָרְעָה וּלְכָל־
בְּעַדְיוֹ וּלְכָל־אֲרָצוֹ: הַמִּסּוֹת
הַגְּדֻלָּת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ הָאֵתֶת
וְהַמִּפְתִּים הַגְּדֻלִּים הָהֵם: וְלֹא־
נָתַן יְהוָה לָכֶם לֵב לִדְעַת וְעֵינַיִם
לִרְאוֹת וְאָזְנוֹת לִשְׁמָע עַד
הַיּוֹם הַזֶּה: וְאוֹלָךְ אֹתְכֶם
אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּמִדְבָּר לֹא־בָלוּ
שְׁלֹמֹתֵיכֶם מֵעֲלֵיכֶם וְנִעְלָךְ
לֹא־בִלְתָּה מֵעַל רִגְלֶךָ: לֶחֶם
לֹא אָכַלְתֶּם וַיִּין וְשֹׁכֵר לֹא

שְׁתִּיתֶם לִמְעַן תִּדְרְעוּ כִּי אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וּתְבֹאוּ אֵלַי־
הַמִּקּוֹם הַזֶּה וַיֵּצֵא סִיחֹן מִלֶּדֶ־
חֲשִׁבּוֹן וְעוֹג מִלֶּדֶ־הַבְּשָׁן
לִקְרֹאתָנוּ לְמַלְחָמָה וְנָפַס:
וְנָקַח אֶת־אֶרֶץ וְנִתְּנָה לְנַחֲלָה
לְרֵאשִׁי וּלְגֵרֵי וּלְחֻצֵי שִׁבְט
הַמִּנְשִׁי: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־דְּבָרֵי
הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
לִמְעַן תִּשְׁכְּלוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר
תַּעֲשׂוּן:

אֹתָם נִצְבִּים הַיּוֹם כָּלְכֶם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם רֵאשִׁיכֶם
שְׁבֻטֵיכֶם זִקְנֵיכֶם וּשְׁטָרִיכֶם כָּל
אִישׁ יִשְׂרָאֵל: טַפְכֶם נְשִׁיכֶם
וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ מַחֲטָב
עֲצִיקָה עַד שֹׁאֵב מִיָּמֶיךָ: לְעַבְרָךְ
בְּבְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאַלְתּוֹ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּרַת עִמָּךְ
הַיּוֹם: לִמְעַן הִקִּים־אֶתֶּךָ
הַיּוֹם | לוֹ לַעַם וְהוּא יִהְיֶה־
לָךְ לֵאלֹהִים כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר־
לָךְ וּכְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתִּיךָ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב: וְלֹא־
אֹתְכֶם לְבַדְכֶם אֲנִכִּי כָרַת אֶת־
הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת־הָאֱלֹהִים
הַזֹּאת: כִּי אֶת־אֲשֶׁר יִשְׁנֹן פֶּה
עֲמָנוּ עַמְּדֵי הַיּוֹם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֶת אֲשֶׁר אֵינָנוּ פֶה

כט

1. ויקרא - ונדא מוסה אילא גמיע ישראל וקאל אליהון אנתו נצרתו אלא גמיע אלדי ציניע אללה לחצרתכון פי ארץ מצר לפרעון ולגמיע עבירו ולגמיע ארצו: 2. המסות - עוגיבאת עצימאת אלדי נצרו עיונך אלאיאת ואלברהנאת אלעצמין הימא: 3. ולא - ולם געל אללה ליכון קלב לתערפו ועיון לתנצרו ואדנין לתסמעו חיתא אליום האדא: 4. ואולך - ומצית ליכון ארבעין סניה פיל בר לם פיניו אתיבכון מן עליכון ומדסך לם פניית מן עלא ריגלך: 5. לחם - טועם לם אכלתו וכמר ומסכיר לם שרבתו לאגל תערפו אין אנא אללה אלהכון: 6. ותבאו - וגיתו אלא אלמכאן האדא וכרג סיתן מליך חשבון ועוג מליך אלבתנאן למלאקתנא וצרבנהון: 7. ונקח - ואכדנא אלא ארצהון ועטינהא לל ורתיה לראובני ולגדי ולניצף סיביט מנשי: 8. ושמרתם - ותחפצו אלא כלאם אלאחד האדי ותצנעו ליהון לאגל תחתרוזו אלא גמיע אלדי תצנעו:
9. אתם - אנתו מנתעבין אליום כלכון קדאם אללה נצבים אלהכון וסכון אסבטכון כתיירנכון וערפכון גמיע רגול ישראל: 10. טפכם - טפלכון נסוונכון וגאריבך אלדי פי מאבין מחטאך מן מלאקיס חטבך חיתא מסתקי מייתך: 11. לעברך - ליפוותך פיל אחד אללה אלהך ופי לענתו אלדי אללה אלהך קאטיע מעך אליום: 12. למען - לאגל תבאת אילך אליום לו לל קום והוא יציר לך לל רב כאלדי כלם לך וכאלדי חלף לאבתך לאברהים ליצחק וליעקוב: 13. ולא מעכון וחדכון אנא קאטיע אלא אלאחד האדי ואלא אללעניה האדי: 14. כי - אין אלא מווגוד הינא מענא ואקיף אליום קדאם אללה אלהנא ואלא אלדי ליסו

כט

2. המסות - נפלאות. 3. אל תגריבאת - הניסיונות. 4. אסתימחאנת - מבחנים. 4. ונעלך לא בלתח - ובדומה לו 3. ומדסך לא ביליית, ובנרדפים אחרים 7. ונעלך לם בלייאת. 6. למלחמה - לא תרגם. 7. לל חרב. 8. תשכילו - תשמרו. 9. תפהמו - תבינו. 10. תננחו - תצליחו. 10. מחטב עציך - מאוסף עציך. 11. מחטיב חטבך - מחטב עציך. 12. מכסיר חטב, מחטיב חטב - משכר עצים, חוטב עצים. 11. ובאלתו - ובקלתו. 12. ופי חולפאנו - ובשבועתו. 13. ופי אימאנו ופי חולפאנו - בשבועתו, וכן בהמשך.

- האדא לתכף אלא אלאיסים אלמכראם ואלמכיה האדא אלא אללה אלהך: 59. והפלא - ויפריק אללה אלא צרבתך ואלא צרבת נסלך צרבת כבאר ואמינאת ואווגע ראדיין ואמינין: 60. והשיב - וירגיע אללה פין אלא גמיע אווגע מצריין אלדי כיפית מן קדמהון וילזקו פין: 61. גם - איצא גמיע מראץ וגמיע צרביה אלדי לם מכתוב פי כתאב אלשריעא האדי יטלעהון אללה עליך חיתא פנייך: 62. ונשארתם - ותתבקו פי נאס קליל עוויץ אלדי כינתו כי כוואכיב אלסמא לל כתרא אין לם סמיעית פי צוט אללה אלהך: 63. והיה - ויכון כאלדי סאר אללה עליכון ליחסין ליכון וליכתיר ליכון כידא יציר אללה עליכון ליהליך ליכון וליפני ליכון ותנקלעו מן עלא אלארץ אלדי אנתא גאיייה תם לתוורתהא: 64. והפיצך - ויבדרך אללה פי גמיע אמאם מן טרף אלארץ וחיתא טרף אלארץ ותעבאר תם מעבודאר אלאגנבייה אלדי לם עריפית אנתא ואבתך כשב וחגאר: 65. ובגוים - ופיל שיעוב הימא לם תהדא ולם יכון רחא לקדאם רגלך ויגעל אללה לך תם קלב מרגוג ומשכעת עיון ומכרבאת אלנפס: 66. והיו - ויכונו חייאתך מעלקין לך מן קבל ותפזע ליל ונהאר ולם תאמין פי חייאתך: 67. בבקר - פיל ציביח תקול מן יגעל עישא ופיל עישא תקול מן יגעל ציביח מן פזע קלבך אלדי תפזע ומן מנצר עיונך אלדי תנצור: 68. והשיבך - וירגעך אללה למצר פיל מראכיב פיל טריק אלדי קילית לך לם תעאווד עאר לתנצרהא ותנבעו תם לעדווינך לל עביר ולל אגוור וליס שארי: 69. אלה - הדולי כלם אלאחד אלדי ווצא אללה אלא מוסה לתקטע מע בנין ישראל פי ארץ מואב מן גיר אלאחד אלדי קטע מעהון פי חורב:

- וכן 3. 1. ופי גיר וולדהא - ובצעיר ילדיה, כת"א (ובצועיר בנהא). 2. מביא את שני התרגומים: ובשימטהא, ופי זוגר אוולדהא. מביא רגליה - וכן בד. 3. מן נסלהא - מזרעה, מצאצאיה. 59. גדלת - בד: עצימאת - נרדפים. ונאמנות - וכן בד. 6. צאדקאת - מוצדקות. וחלים רעים - וכן בד. 7. ואמראץ מתבאלפיה - ומחלות שונות. 60. מדה - וכן בד. 8. אווגאע, עיליה, עליל ומריץ - נרדפים לחולי. 64. אלהים אחרים - מעבודאר (=מעבודאת) חילופי דת ראה במבוא, עמ' XXXI. 65. תרגיע - וכן 3. 7. תסתריה. 8. תהדא, תסתריה - נרדפים. רגז - וכן 3. 12. מנגעיו. 13. כאיף, מנגעיו, מעביט, מזול - נרדפים.

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)

תל-אביב תשס"ו - 2005